CAPUTXINS DE SARRIÀ

FULL INFORMATIU

15 de novembre de 2026 n. 842

CADA TEMPS, TÉ LA SEVA REFLEXIÓ

"Estigueu en mi, i jo en vosaltres, diu el Senyor. Qui està en mi dona molt de fruit" (Jn. 15, 4-5b). La vida és comunió: "Estar amb..". Encara que estiguem sols: "Estem amb...". Fa pocs dies, Lleó XIV visitava el Cotolengo de Buenos Aires. Va escoltar alguns testimonis de residents. De dues dones grans. Especialment una, inclinada per la malaltia i els anys, s'expressava amb dificultat, però havia aconseguit escriure amb ajuda un llibret – com un testimoni per sofriments fins arribar a aquesta nova etapa de la seva vida, plena d'estimació i de pau. El va lliurar emocionada al Sant Pare. "La vida és comunió i camí de comunió...". Comunió amb els malalts, i comunió pels que els escolten i els cuiden.

En un món de moltes menes de solituds o de sentiments de solituds, aquestes paraules de l'evangeli de Sant Joan: "Estigueu en mi i jo en vosaltres...", són una invitació, des de la fe, a desvetllar-nos, en el que som i en el que tenim. A ser conscients del que hem rebut, i del que donem o podem donar. A no adormir-nos en el camí o en l'espera.

En aquest mes de novembre de finals de l'any litúrgic o de l'inici, del temps d'Advent, els textos de l'Evangeli i de l'Escriptura, ens inviten a "Vetllar", acompanyar, esperar, estar atent. El temps l'escrivim cada dia. El demà, l'escriurem, demà. Tot i les previsions i els projectes. Sempre hi cap la sorpresa o l'inesperat. Ho diuen els textos d' aquests dies: "Aquests moments o aquests dies poden venir com un lladre". Com podem reaccionar? Amb por, no pensant-hi?. L'evangeli de les deu noies, les assenyades, i les desassenyades, ens mostra que en la llarga espera totes s'adormiren, però tard o d'hora, arriba el nuvi, l'esperat i l'estimat, i cal tenir les torxes enceses. La imatge de la llum, del foc, ens poden ajudar a comprendre la dimensió profunda de l'espera i la trobada: "Estigueu en mi i jo en vosaltres...".

Però, també "Qui està en mi dona molt de fruit". Hem de saber compartir, ajudar-nos els uns als altres. La comunió genera comunió. Però, també hi ha una dimensió personal i també col.lectiva, del rendiment del que se'ns ha donat, del que hem rebut. L'evangeli o la pararàbola de l'evangeli dels administradors, és una bona reflexió, del que Déu espera de nosaltres. "Un administrador en rep cinc, i amb el temps, en guanya cinc més. El segon, en rep dos, i en guanya dos, i el tercer, en rep un, i l'enterra, no en guanya cap. I, l'amo, que és exigent amb els rendiments, s'enfada de valent". Cadascú té les seves pròpies capacitats, i cada comunitat humana, multiplicades, té les seves. Com s'han d'administrar els dons de Déu, els dons de la vida, el dons personals?. En aquests moments no ens calen paraules fortes o dures. Sinó paraules de l'evangeli: "Qui està en mi dona molt de fruit": Fruits d'humilitat, paciència, perdó, proximitat, respecte, comprensió i estimació, solidaritat, pau i justícia.

Fr. Enric Castells i Mas

Us compartim algunes imatges de celebracions que hem tingut els Caputxins de Catalunya en aquest començament de curs.

En primer lloc, els 75 anys de vida religiosa de fra Martí Rossell (germà del nostre enyorat fra Pere Rossell), que es van celebrar al santuari de Pompeia el dia 19 de setembre. En una missa presidida per fra Jesús Romero, Ministre Provincial dels Caputxins de Catalunya, fra Martí va renovar els seus vots. Després hi va haver un dinar de tots els frares i membres de la família Rossell. Fra Martí va començar la seva vida com a missioner, quinze anys a l'Amazònia colombiana, als departaments de Putumayo i Amazonas. Fins i tot hi ha un poble fundat en aquells anys, San Martín del Amacayacu, que porta aquest nom en el seu honor! Tornat a Catalunya, ara porta anys a la fraternitat de Pompeia.

El dia 11 d'octubre, a Arenys de Mar, va rebre l'ordenació presbiteral fra Enric Casanovas i Vila, nascut a Rubí. Fra Enric culmina així el seu procés de formació com a frare caputxí i sacerdot. Ha estat destinat a la fraternitat de Palma de Mallorca. Fra Enric abans de ser frare havia estudiat periodisme i s'havia especialitzat en el món àrab. També havia treballat a la impremta familiar, un establiment molt tradicional de la vila de Rubí.

El dia 8 de novembre, també a Arenys de Mar, va fer la seva professió religiosa temporal fra Albert Sinóm i González, de Barcelona. Fra Albert ja havia estat frare, però ho havia deixat anys enrere. Amb un permís especial dels nostres superiors de Roma, ha estat readmès i, després d'un temps de prova, ha tornat a fer els seus vots temporals.

